

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník IX

číslo 10

Prosinec 2004

Krátká historie poutního místa Filipov

Zveme vás na pouť, která se koná ve výroční den náhlého uzdravení velmi nemocné dívky Magdaleny Kadeové z Filipova. Magdalena se narodila 5. června 1835 v chudé rodině. Ve 13 letech jí zemřel tatínek a tak se společně s maminkou a bratrem starala o domácnost. V 19 letech však onemocněla a byla upoutána na lůžko. V této době se o ni staral jak její bratr s rodinou, tak i její kamarádka Veronika Kindermanová a to pod dohledem dvou lékařů. Zdravotní stav Magdaleny se však během 11 let nemoci a upoutání na lůžko stále zhoršoval tak, že se i lékaři vzdali naděje na uzdravení. 21. 12. 1865 přijímá Magdalena svátost nemocných, očekávajíc smrt je povzbuzována k důvěře v Boha a přimluvu Panny Marie.

13. 1. 1866 ve 4. hodiny ráno prožije osobní zjevení Panny Marie, která jí uklidní slovy: „Mé dítě od nyníška se uzdravíš“

Od čtvrtka 13. do 23. ledna 2005 je vždy v 17.00 hodin v milostné kapli mše svatá česky / německy.

text Salesiáni Dona Boska, foto archiv

Společné bohoslužby se konají v pátek 13. ledna 2005 v čadovém rozvrhu:
4 hodiny slavnostní bohoslužba (vícejazyčně)
9 hodin mše svatá německy
10.30 hodin mše svatá česky
17 hodin mše svatá česky/německy

Magdaléna je uzdravena, ukazuje své zhojené rány a k údivu všech jde ráno k pekaři nakoupit chléb. Na místě uzdravení byla postavena r. 1873 kaple, která však nestačila na množství poutníků a tak byl postaven r. 1885 poutní kostel.

Po svém uzdravení žila Magdalena Kadeová ještě 40 let. Tato léta strávila ve službě nemocným a starým lidem ze svého okolí. Také pomáhala poutníkům nalézt důvěru v Boha.

Místo uzdravení, tedy dnešní bazilika je zajímavá i tím, že stojí pár metrů od hranice s Německem. Tím je také přirozeným mostem mezi dvěma národy.

nahore:

poutní mše svatá, kterou celebroval Mons. ThDr. Josef Koukl a Mons. Josef Kajnek

střed:

místní věřící na poutní bohoslužbě v 13. ledna 2001.

dole:

v roce 1926 dostal tento kostel od papeže Pia XI titul Basilika minor

Úvodní slovo Mons. Dominika Duky OP

Milí spolubratři, sestry a bratři v Kristu, litoměřičtí diecézané,

24. listopadu 2004 jsem se v Litoměřicích setkal s Otcem biskupem Pavlem Posádem, biskupskými vikáři a Otcí konzultory, abych jim předložil dekret od kardinála Joana B. Re, prefekta Kongregace pro biskupy, kterým mě Svätý otec Jan Pavel II. pověřil správou litoměřické diecéze, jak Vás o tom informoval měsíčník Zdislava.

Chtěl bych Vás touto cestou v posvátném adventním čase pozdravit a popřát Vám požehnanou přípravu na svátky Kristova narození. Budu s Vámi po určitý čas spojen starostí o život a běh litoměřické diecéze a prosím Vás o modlitbu i pochopení. Společně tak můžeme umožnit Otcí biskupu Pavlovi potřebný čas k zotavení. O to více bude nyní záležet na opravdovém nasazení, jak kněží v duchovní správě, tak všech věřících v jednotlivých farnostech.

Je před námi příprava velkého jubilea diecéze, která v příštím roce oslaví 350 let své existence. Historie nás zavazuje nejenom k oslavám, ale k odpovědné práci na vinici Páně. Patronka diecéze, svatá Zdislava, hraničářka a kolonistka severních pralesů, stavitelka chrámu a špitálu, je naší pomocnicí. To je také naše naděje pro potřebnou sílu a odvahu k danému úkolu, který je před námi. Svěřuji Vás také ochraně Panny Marie, kterou uctíváme v Bohosudově, Filipově i na dalších poutních místech. Spolu s Otcem biskupem Pavlem a Josefem Vám žehnám v Kristu Váš

* Dominik Duka OP
apoštolský administrátor

Dekret o jmenování apoštolského administrátora Diecéze litoměřické

Prof. N. 1086/04
CONGREGATIO PRO EPISCOPIS
LITOMERICENSIS
De Administratoris Apostolici nominatione
DECRETUM

Ad consulendum regimini Ecclesiae Litomericensis, Summus Pontifex IOANNES PAULUS, Divina Providentia PP. II, praesenti Congregationis pro Episcopis Decreto nominat ac constituit Administratorem Apostolicum memoratae Ecclesiae, sede plena et donec aliter provideatur, Exc. mum P.D. Dominicum Duka, Episcopum Reginae Gradecensis, eique iura, facultates et officia tribuit quae, ad normam iuris, Episcopis dioecesanis competunt.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Congregationis pro Episcopis, die 6 mensis Novembris anno 2004.

Ioannes B. Card. R. Re
Ioannes B. Card. R. Re

Prof. N. 1086/04
KONGREGACE PRO BISKUPY
LITOMĚŘICE
DEKRET
o jmenování apoštolského administrátora

Při poradě o řízení litoměřické diecéze nejvyšší pontifex Jan Pavel, z Boží prozřetelnosti papež II., v přítomnosti Kongregace pro biskupy, jmenoval dekretem a ustanovil apoštolským administrátorem uvedené církve, při plném obsazení a dokud se jinak nerozhodne, J. Exc. nejdůstojnějšího Pána Dominika Duku, biskupa královéhradeckého, jemu také dal práva, možnosti a povinnosti, které patří podle práva diecézním biskupům.

Kterékoliv ustanovení v rozporu s obsahem tohoto rozhodnutí nemá žádnou právní účinnost.

Dáno v Římě, ze sídla Kongregace pro biskupy, dne 6. měsíce listopadu, roku 2004.

Ioannes B. Card. R. Re
Ioannes B. Card. R. Re

Potvrzení ve funkcích
Ve svých funkcích byli apoštolským administrátorem diecéze Mons. Dominikem Dukou OP potvrzeni:

Generální vikář
Mons. Karel Havelka

**Biskupští vikáři
pro církevní školství -**
R.D. Antonín Bratršovský
pro styk se zahraničím -
Mons. ThDr. Josef Koukl
pro pastorační -
R.D. Miroslav Šimáček

Členové sboru poradců
R.D. Antonín Bratršovský
Mons. Karel Havelka
R.D. Werner Horák
P. Jan Jucha MS
R.D. Zdeněk Maryška
R.D. Józef Szeliga

Výročí duchovních litoměřické diecéze v měsíci lednu

40. narozeniny R.D. Antoni KOŠMIDEK administrátor v Lovosicích
35. narozeniny R.D. Rafal WALA administrátor v Klášterci nad Ohří

Z důvodu ochrany osobních údajů již nadále nebudeme uveřejňovat přesná data narození a oznamovány budou je kulatá výročí. Děkujeme za pochopení.

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze. Vydává Římskokatolická farnost Šumburk nad Desnou. Redakce: Římskokatolická farnost Šumburk nad Desnou, Wolkerova 378, 468 41 Tanvald. IČO 43254403. Číslo účtu: 963293379/0800. Šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek. Tel. 603 324 397, e-mail: michal.podzimek@telecom.cz. Vedoucí vydání Ing. Jan Rosenauer, e-mail: rosenauer@volny.cz. Sazba Pavel Kusala, e-mail: pavel.kusala@tiscali.cz. Jazyková úprava tohoto čísla: Daniela Kusalová. Tiskne: Jan Macek a Pavel Kusala, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou. Náklad 1330 výtisků. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Ročník IX., číslo 9. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042. Datum vydání: 30. 12. 2004. Uzávěrka příštího čísla: 15. 1. 2005. Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou letošní poslední číslo Zdislavy a tak nastává v redakci krátký čas na bilancování uplynulého roku. Krátký mimo jiné proto, že v nejbližších dnech nás již čeká práce na prvním čísle Zdislavy jubilejního, desátého ročníku.

Nejdříve to, z čeho máme radost a podle ohlasů věříme, že ji měli i naši čtenáři, je dvojčíslu Zdislavy s barevnou obálkou, věnované svěcení biskupa Pavla. V silách redakce je takové číslo připravit i v budoucnu k dalším významným událostem naší diecéze. Nezanedbatelnou a zcela nezbytnou nutností ale je, pro takovéto speciální číslo získat mimo předplatitelů i další čtenáře. Letošní speciální číslo ze svěcení si mnohé farnosti přibjednaly ve větším množství a to, včetně mimořádného příspěvku biskupství, pomohlo uhradit náklady tisku barevné obálky.

Nejsme spokojeni s tím, že Zdislava ne zcela úplně informuje o dění v celé naší diecézi. Zatím se nám nedaří získávat příspěvky a informace o podnětných a zajímavých událostech z mnohých míst. Proto tedy uvítáme informace o tom, co se u vás bude dít – je to pozvánka pro ty, kteří vás mohou navštívit – stejně i články o tom, co u vás proběhlo. Těšíme se i na vaše fotografie, které lze posílat stejně jako texty na naši mailovou adresu.

Příští rok, rok 2005, bude významným rokem litoměřické diecéze. Budeme společně slavit nejen 350 let od jejího založení, ale i výročí 10 let od svatořečení její patronky, svaté Zdislavy. K oběma výročím zvažujeme vydat speciální číslo Zdislavy a to, pokud finance dovolí, i s barevnými obálkami. Bude tak záležet na našich čtenářích, zda se pro tato mimořádná čísla Zdislavy podaří získat další předplatitele a tím pokrýt vyšší náklady na barevnou obálku. Pomoci tomu má i očekávané brzké užití propojení redakce s biskupstvím.

Následující významný jubilejní rok bude pro nás náročnějším, ale věříme, že náš i váš měsíčník Zdislava oslaví důstojným způsobem obě dvě významná výročí.

red.

„Zamknuli jsme ho v garáži! Koho?

No přeci J-e-ž-í-š-k-a!”

Každý rok se v naší zemi objeví nějaká „ježíškovská“ reklama. Před dvěmi lety vyzýval Eurotel „Go, Ježíšku, Go!“. Letos nám automobilka Peugeot s radostí oznamuje, že: „Nejlepšího Ježíška najdeme ve své garáži!“. To je tedy evangelium – radostná zpráva! A možná dvojnásob radostná! Jednak víme, kde je nejlepší Ježíšek a zároveň se dozvídáme, že Ježíšků je víc – lepší a horší. Tím horším Ježíškem je nepochybně onen křesťanský Ježíšek. Jednak je staletými okoukaný a za druhé stále něco chce. Dělá si nárok, že jedině on a nikdo jiný je ten „Bůh s námi“ a nedává příliš prostoru naší fantazii a přáním. Nemůžeme být například praktikujícími homosexuály, musíme nechávat narodit všechny nechtěné plody svých milostných románek, musíme milovat i nepřátele...

Proto se pojdme raději podívat do své garáže, protože tam je nám nabízen Ježíšek lepší – dokonce NEJLEPŠÍ! Co najdeme v oné reklamované garáži, pokud před tím utratíme 229.000 Kč? Určitě tam bude stát Peugeot 206! Auto to sice malé, ale opravdu dobré vzhledem k poměru kvality a ceny. Výbava tam sice bude skromná – žádné ABS na brzdách nebo vyhřívání sedačky, ale rozhodně se s tímto autem pohodlně povozíme po městě.

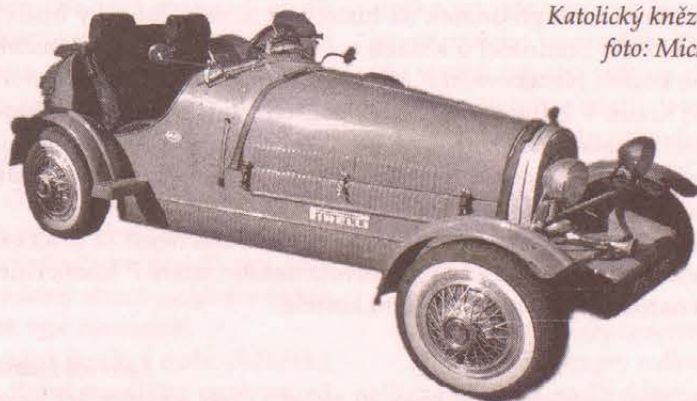
Ale – je mi to upřímně líto – můj selský rozum mi objevuje malou logickou chybičku na tomto Nejlepším Ježíškovi: bude totiž nejlepším jen pro ty, co mají výše uvedenou částku peněz a navíc je jen pro ty, kteří potřebují auto a mají rádi Peugeot. Jak k tomu však přijdou ostatní lidé Evropy a celého světa? A ještě jedna trhlina se rýsuje v dokonalosti automobilkového Ježíška: jak to s ním bude před příštími Vánoce? Bude zase za rok stát v plné své kráse garáži tato „Dvěšestka“, aby uspokojila touhy člověka, nebo ho vytěsní do autobazarů nějaký novější Ježíšek?

Zdá se tedy, že ani tento „Ježíšek Peugeot 206“ nebude nejlepším, proto nezbývá, než hledat dál. Ale přesto bych uprostřed této skepse něco z letošní reklamy použil. Jsme vyzýváni, abychom se podívali „do garáže“. Vraťme se i o letošních Vánocích v duchu do té prastaré garáže pro vola a osla v palestinském Betlémě. Omlouvám se, jestli vám chci opět recyklovat křesťanského Boha. Avšak při pohledu na svět stejně lepšího Ježíška, než toho původního, nenajdeme!

Cože? Že se vám zase něco vnucuje bez možnosti svobodné volby? No dobře, tak hledejte dál! Nám křesťanům Ježíš Kristus zatím vždycky stačil a stačí. Jen jeden požadavek bych si v době „svobody projevu“ dovolil hlasitě poznamenat na adresu tvůrců dnešních reklam a sloganů: „Nezesměšňujte nám našeho Ježíše a své spasitele si pojmenovávejte vlastními názvy!“

Za křesťany děkuje:

P. ICLic Michal Podzimek
Katolický kněz z Tanvaldu
foto: Michal Chvořala

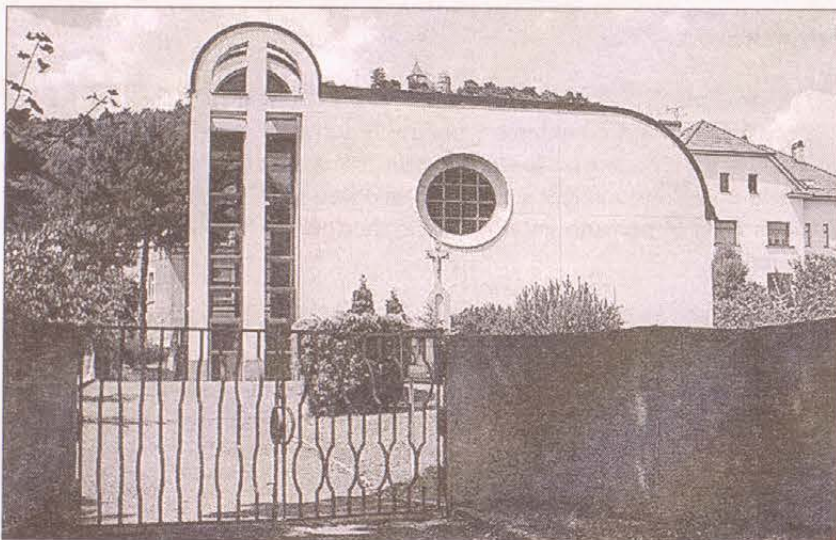

Oslavy 15. výročí posvěcení kostela sv. Václava v Mostě

Kostel sv. Václava v Mostě je v mnoha směrech výjimečnou stavbou – a to jak z hlediska své historie - doby a způsobu vzniku, tak i svou polohou - trochu ukrytý na farní zahradě na okraji města. Ještě stále značná část obyvatel města netuší, že zde mají „nový“ kostel, a pokud, tak kde se nachází.

Je proto stále důležité dávat o tomto kostele vědět, seznamovat s ním lidi ve městě, zvat je – vždyť je to i jejich kostel. Oslavy 15. výročí dokončení a posvěcení kostela byly právě k tomu velmi dobrou příležitostí.

Kostel byl slavnostně vysvěcen 9. prosince r. 1989, tedy v době, kdy už se v naší zemi „věci hýbaly“. Postaven však byl, jako jediný svého druhu, ještě

za dob normalizace. Trojpodnní stavba, jejíž „prostý a uzavřený tvar napovídá, že obsah a smysl stavby leží uvnitř“ i je z dílny arch. Michala Sborwitze, projekt interiéru původně laděného v modré barvě – barvě naděje – zpracoval ak. sochař Bořivoj Rak. Kostel nesměl mít věž ani zvonici, zakázáno bylo umístování viditelných náboženských symbolů v jeho okolí.

Slavnostní mše svatá k oslavě a poděkování Bohu za 15 let tohoto kostela proběhla v sobotu 11. prosince 2004 za účasti emeritního biskupa litoměřického mons. Josefa Koukla, který také kostel v roce 1989 světil. Pozvání přijal také provinciál Tovaryšstva Ježíšova i kněží a lidí z okolních farností a též zástupci města.

Po skončení bohoslužby byli všichni pozváni k setkání na faře. Zde byla možnost prohlédnout si původní návrhy, výkresy a model kostela sv. Václava, stejně jako výstavu obrazů starého města Mostu od mosteckého malíře Bohumila Anděla. Nezapomnělo se ani na pohostění. Završením slavnostního dne bylo odpolední hudební pásmo Petra Lutky o českých patronech.

Je také třeba se zmínit o dalších součástech oslav – již od začátku podzimu proběhlo několik přednášek na historická témata: lounský historik PhDr. Michal Pehr přednášel o knížeti sv. Václavu, historie přesunutého děkanského kostela Nanebevzetí P. Marie nastínil mostecký kunsthistorik PhDr. Karel Kraus. V lednu budou oslavy pokračovat přednáškou o historii a současnosti kostela sv. Václava od ak. sochaře Bořivoje Raka, a divadelním představením Grahamova Mons. Quiote v podání M. G. Částka 29. ledna 2005 v mosteckém Divadle Rozmanitostí.

Na závěr připomenutí: v sobotu jsme děkovali Bohu nejen za 15 let existence kostela sv. Václava, ale i za 40 let života našeho faráře P. Josefa Hurta, který slaví narozeniny v den posvěcení kostela.

Kateřina Lainová

i z knihy *Nové kostely a kaple z konce 20. století v České republice*, kol. autorů, Karmelitánské nakl. Kostelní Vydří 2001

Upozornění na falešné duchovní

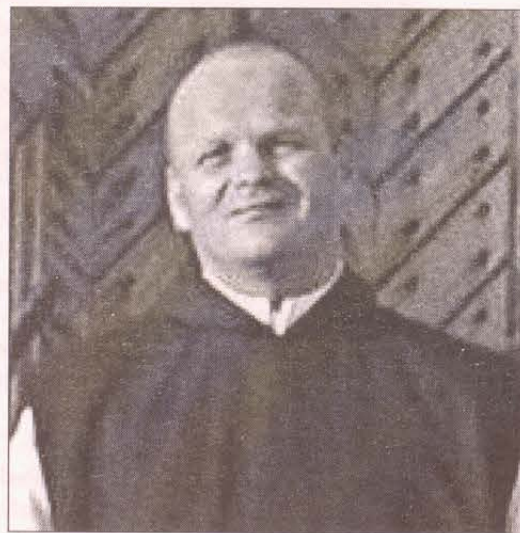
Pan Patrik (Johanes Bosco) Kraus (dříve Ožarek) z litoměřické diecéze se vydává za římskokatolického kněze a představeného suverénního Řádu Svatého Ducha. Tvrzení o kněžském svěcení (Fridolín Zahradník) nebylo potvrzeno a zmíněný řád je evidován jako občanské sdružení Ministerstvem vnitra ČR.

Upozorňuji tímto jak jednotlivé biskupy, tak i farnosti, aby se varovaly možného působení a kontaktu se jmenovaným, který tímto způsobem uvádí v omyl jak věřící, tak veřejnost.

Nejedná se ani o římskokatolického kněze, ani o římskokatolický řád a vůbec už nelze hovořit o suverenitě.

Působení jmenovaného a podpora jeho osoby je v rozporu s naukou víry a církevním právem.

✱ Dominik Duka OP
předseda Komise ČBK
pro nauku víry

Miroslav Reiner Böhme

Z dominikánského provincialátu nám došlo upozornění na muže, který se pod jménem Böhme vydává za kněze, který má v nejbližší době nastoupit službu ve farnosti. V současné době se vydával také za dominikána a tímto zneužíval pohostinnosti a vstřícnosti různých lidí.

Jeden z podvedených se obrátil na Českou dominikánskou provincii s dotazem, zda ho znají a zda je dominikánským knězem. Pan provinciál P. Petr Alvarez Kodeda OP za Českou dominikánskou provincii potvrzuje, že žádného takového kněze ani člena řádu nezná. Toto jméno mu není známo ani z jiných církevních kruhů.

Na fotografii je muž, který vystupuje jako Miroslav Reiner Böhme, narozen 17.2.1971 v Ústí nad Labem, rodné číslo 710217/2902.

Animátorský kurz

V sobotu 11. prosince se v diecézním domě v Litoměřicích konalo už druhé setkání letošního kurzu animátorů. Nebylo to ale žádné vyučování kreslení, animátor je totiž mladý člověk, který ve své farnosti oživuje společenství mládeže, má rád děti, vymýšlí pro ně různé aktivity a ony pak mají rády jeho.

My, skalní příznivci kurzů z Teplic, Mladé Boleslavi a Loun, jsme přijeli za Danielou do Diecézního centra pro mládež už v pátek večer. Zahráli jsme si pár her, zazpívali a připravili kancelář na zítřejší rušný provoz. Samotné setkání pak začalo po příjezdu ostatních účastníků z Turnova, Chomutova, Rumburka, Tanvaldu a Litoměřic v sobotu ráno kolem 10 hodin mší svatou, celebrou P. Standou Jonáškem, salesiánem z Teplic. (Já jsem hrál teprve podruhé v životě na kytaru, takže jsem si to docela užil :) Další hodinu a půl jsme pronikali do tajů Nového zákona pod vedením P. Jirky Voleského z Trmic. Potom byl oběd a věřte mi, že už jsem se dlouho tak nenadlábl. Po obědě pro nás Tomáš zvaný Bingo připravil pohybovou hru na čerstvém vzduchu - na rybičky a rybáře (možná znáte z hodin tělesné výchovy). Potřebovali jsme si totiž provětrat hlavu před další přednáškou, vedenou P. Bronislavem z Bohušovic. Ten nás nejen naučil novému přístupu k modlitbě, ale zvládl nás i pobavit svojí schopností udělat ze všeho vtip. Všechny části programu byly oživeny písničkami s velmi solidním hudebním doprovodem, především díky Chomutovákům, kteří s sebou dokonce přivezli vlastní tamburínu. A pak už přišel jen závěrečný „Hyde park“, prostor pro výměnu rad a zážitků mezi animátory z různých farností. Rozhovor se brzy „rozjel“, z čehož měla Daniela jistě radost. Tím ale byla náplň setkání vyčerpána, a tak jsme se všichni rozjeli zase domů.

Co říci závěrem? Snad jen, že se všichni těšíme na únorové setkání a doufáme, že se podaří v lednu zorganizovat víkendovku na téma komunikace. Také ještě dodám, že pod vlivem těchto setkání vznikla nová spolča v Turnově a u nás v Teplicích. Tak to snad vydrží...

Honza Hanzlík

Proč muži rádi společně bubnují

Ten, kdo nepocítil chvějící se buben mezi sevřenými stehny, do kterého bubnuje dlaněmi ve stejném rytmu tak, jako ostatní vedle něho, těžko pochopí, co je to bubnování. Když jsem poprvé před několika lety bubnoval společně s ostatními muži, rozhodl jsem se, že se někdy pokusím popsat pocity, které při bubnování prožíváme.

Jsou ale i muži, kteří mají k tomuto netradičnímu způsobu komunikace své výhrady a uvítali by spíše zpěv a nebo ticho. Některým mužům brání zase ostych vzít do ruky buben, udeřit do něj a riskovat to, že se jim nepodaří bubnovat v jednom rytmu spolu s ostatními.

Co způsobuje, že muži rádi společně bubnují?

Chceme-li na tuto otázku nalézt uspokojivou odpověď, musíme si uvědomit, že muži mají jiný způsob navazování přátelství než ženy. Ženy si rády povídají, dívají se vzájemně do očí a snaží se z tváří číst pocity. U mužů bývá impulsem k přátelství spíše společná činnost. Když jim jde společná práce od ruky, začnou se cítit spokojeni a vytváří se mezi nimi vztah.

K navázání mužského přátelství tedy přispívá společné bubnování.

Když bubnujeme dostatečně dlouho, přestane vlivem opakující se činnosti levá část mozku horečně kalkulovat a díky tomu začínáme odpočívat. Je to způsobeno i tím, že muži když bubnují, musí se soustředit na tuto činnost. Nedokážou dělat, na rozdíl od žen, více činností najednou. Muži jsou proto nuceni soustředit se na společný rytmus. Ten jim dává možnost prožít sounáležitost se svými druhy. Tento fakt je využíván u přírodních národů, kdy se muži připravují na společný chlapský úkol. To je možná i jeden z dalších důvodů, proč se někteří brání vzít do ruky buben. Mají nepříjemný pocit z čehosi tajemného, co jim evokuje domorodé šamany s jejich okultními praktikami. Mají tedy podvědomý strach zadat si s něčím, čemu až tak moc nerozumí.

Bubnování je ale i naše chlapská modlitba. Pravá modlitba neznamena odříkávat naučená slova, ale je to vědo-

mé propojení těla i mysli s naším Stvořitelem. Učit se modlit tedy znamená učit se opouštět všechny filtry. Těmito filtry jsou přehnané posuzování, zloba a strach. Jen těžko se učíme vyjadřovat své pocity, a tak se díváme na svět skrz brýle svých bolestí i zranění, a to nám v běžném životě brání vidět svět takový, jaký skutečně je. Bubnování nám umožňuje ze sebe dostat negativní pocity a vyčistit nitro.

Bubnující muž je naplněný vibrující energií, která mu umožní to, co většina mužů neumí a jen těžko se učí. To je být se svými pocity a třeba i plakat. Proto se také stává, že muži bubnují a pláčou zároveň. Bubnování je tedy i způsob, jak naložit se svými pocity, křivdami, strachem, obavami a své nitro tak uvolnit Bohu.

Bubnování je i způsob předávání naší mužské energie. Většina mužů se dnes snaží všechnu svou energii čerpat ze svých úspěchů. Když mají pocit, že se jim v životě nedaří, jakoby se v něm ztrácejí, neboť neví, kde by vzali sílu. Jiní muži v nás často vytvářejí pocit ohrožení, a tak nás společné chlapské bubnování znovu učí způsobu, jak načerpávat a předat

mužskou energii s muži, kteří mi nejsou konkurencí, ale druhy.

K vrcholným výkonům, jak ve sportu, tak i v životě se potřebujeme soustředit a to zaměřuje naši energii na přítomnost. Bubnování nás učí tuto přítomnost prožívat a díky ní dokážeme být tady a teď a je nám spolu dobře.

Společné bubnování je také jedním z rituálů našeho Chlapského setkávání. Rituál je něco, co lze vidět, čeho se lze dotknout, ale zároveň je vněm skryt prvek něčeho tajemného. Kdo tedy najde v sobě odvahu vzít do ruky buben, sevřít ho stehny a udeřit do něj dlaněmi v rytmu, kterým do něj bubnují ostatní muži, nalezne sám odpověď na otázku, co přináší chlapům společné bubnování a pocítí na vlastní kůži tuto tajemnou pulzující energii.

*Za Chlapy ze severu František
Diecézní centrum pro rodinu biskupství
litoměřického, kontakt: dcpr.ltm@tiscali.cz*

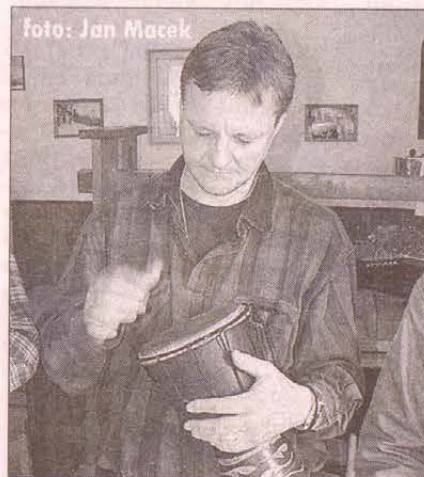

Foto: Jan Macek

VRANOVSKÁ DEKLARACE 2004

My, účastníci první Vranovské (středoevropské) konference o rodině, která se konala 18.–21. listopadu 2004, jsme se sešli, abychom vyjádřili svůj společný pohled na dnešní pozici přirozené rodiny, založené na manželství, v Evropské unii i celé Evropě.

Jako zástupci prarodinných organizací z České republiky, Estonska, Chorvatska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Rumunska, Ruska, Slovenska a Slovinska jsme formulovali naši společnou zkušenost s komunismem a jeho tlakem na rodinu, a ve světle této naší společné minulosti jsme hodnotili dnešní situaci.

Komunistická diktatura chtěla zrušit všechny tradice, a proto zaútočila i na rodinný život, počínajíc traumatem milionů rodin roztržených válkou, deportacemi, vězením, nucenou prací a násilím všeho druhu, a pokračujíc nátlakem na ženy, aby opustily své domovy kvůli placené práci a dávaly své děti do státních zařízení, jež byla současně i místy indoktrinace. Komunistický stát měl vyřešit všechny problémy rodin (například péči o postižené osoby) bez aktivní účasti rodiny. Navíc komunismus ve většině zemí a časových obdobích propagoval rozvody a potraty.

Přesto se rodina stala pevností odporu proti ideologické manipulaci. Stala se paralelní polis, ve které byl uplatněn prostor pro svobodu slova a svobodu projevu. Nejspíš proto jsou naše země více soustředěny na hodnotu rodinného života než většina evropského Západu. Stavíme se také podezíravěji ke kolek-

tivní výchově i k tendencím znevažovat přirozené rozdíly pohlaví.

Z demografických důvodů ustavily komunistické režimy své systémy finanční a instituční podpory rodin, jež se v jednotlivých zemích lišily. V průběhu transformace po-

lečnosti nedostatkem úcty k mateřství a přehlížením ekonomické i společenské hodnoty neplacené práce matek vytvářejících domov.

Jako rozhodní obhájci rodiny jsme znepokojeni tím, že se tu pod jinými hesly křísí komunistické přístupy. Roz-

nosti, a připojujíc se k závěrečné deklaraci Třetího Světového kongresu rodin v Mexiko City 2004 i k Chartě z Gardy z roku 2003,

vybíráme odpovědné lidi na celém světě, aby

- zvažovali všechna rozhodnutí o rodině z hlediska potřeb těch nejslabších členů lidského společenství, totiž děti

- podporovali instituci manželství jako trvalého svazku jedné ženy a jednoho muže, i rodinu jako základ společenské infrastruktury a optimální prostředí pro výchovu dětí i péči o nemocné a staré lidi

- přijali komplementaritu pohlaví jako nezbytnou součást života člověka i společnosti a stavěli se proti zápasu mezi pohlavími

- zajistili matkám skutečnou možnost svobodného rozhodnutí, zda zůstanou doma nebo přijmou placené zaměstnání

- prosazovali úlohu a odpovědnost mužů jako manželů a otců

- uznali, že rodina, jako klíčový činitel utváření příštích generací, je zdrojem pro budoucnost a nemůže být redukována jen na příjemce podpory

- přiznali rodičům právo volit za jejich nezletilé děti, aby se zajistilo, že politika bude více odrážet dlouhodobé cíle společnosti

- odmítli sociální inženýrství, jež ohrožuje zdravý vývoj lidské osobnosti, zvláště v raném dětství

- prosazovali PRAVOU toleranci, která umí přijmout slabé, malé, staré a na druhých závislé a otevřít jim své srdce.

Ve Vranově u Brna
dne 21. listopadu 2004

Ve dnech 18.–21. listopadu 2004 se ve Vranově u Brna sešli zástupci rodinných organizací z jedenácti postkomunistických zemí Evropy, aby vyjádřili své znepokojení nad obnovou komunistických přístupů k rodině a lidské svobodě v dokumentech a politice EU. Schválili deklaraci, kterou zašlou členům Evropského parlamentu a dalším veřejným činitelům. Ustavili „Vranovské fórum“, které plánuje v ročních odstupu monitorovat stav rodinné politiky v rámci EU. Pracovní konferenci uspořádala Společnost pro podporu rodiny ve spolupráci s Občanským institutem a sdružením YMCA-Živá rodina.

Za Společnost pro podporu rodiny: Marie Boháčová, Jana Fellnerová, Michaela Freiová, Petr Imlauf, Jiří Ludvík, dr. Novotný, Jana Pláteníková, Michal Semín, František Schneiberg, Jaroslav Šturma, Jana Vachulová.

pádu komunismu se v řadě zemí tato podpora oslabila.

Komunistický kolektivismus byl velmi zřetelnou hrozbou pro instituci rodiny. Na druhé straně jsme, společně se západní částí Evropy, nyní vystaveni skrytější manipulaci konzumně orientovaného individualismu a brainwashingu médií a reklamy. To může být pro jednotu a stabilitu rodiny podobně nebezpečné, protože se potlačuje identita člověka. Z hlediska rodiny jsou oba tyto směry vlastně ideologickými dvojčaty, protože se opět

- zpochybňuje ochrana života od početí do přirozené smrti

- podrývá jedinečnou úlohu ženy v rodině a spo-

hodně odmítáme:

- veřejnou kontrolu rodiny

a soukromého života lidí

- nepřátelské postoje k nenarozenému, postiženému a dohasínajícímu lidskému životu

- finanční a jiná omezení práva rodičů na volbu vzdělání pro děti

- diskriminaci manželských párů v rodinných podporách

- jakoukoli diskriminaci velkých rodin

- zpochybňování životní úlohy ženatých mužů

- oslabování svobody náboženství a svobody slova

- ideologickou kontrolu veřejné řeči a veřejného vyjadřování.

Opirajíc se o psychologické i sociologické zkušenosti

Světový den migrantů a utečenců

Papežská rada pro pastorační migrantů a itinerantů (poutníků, turistů a lidí na cestách) svým dopisem z 27. října 2004 sděluje, že bylo schváleno fixní datum slavení Světového dne migrantů a utečenců. Tento den se bude slavit vždycky v neděli po Slavnosti Zjevení Páně, když je slavena v neděli. Když se slaví přesně 6. ledna, tak případně na druhou neděli po Zjevení Páně. V tento den se modlíme za všechny ty, kteří

byli z nějakého důvodu nuceni opustit své domovy a vydat se do světa hledat střechu nad hlavou a práci. Kromě modlitby se doporučuje, abychom se ohlédli kolem sebe a zjistili, jestli můžeme i nějakým jiným způsobem pomoci těmto lidem (finančně, radou, pohostinností). Je to v souladu s požadavkem evangelia, ve kterém se Ježíš ztotožňuje s hladovým, nahým, vězněným, ale i pocestným.

+ Mons. Ladislav HUČKO,
biskup-apoštolský exarcha,
předseda Rady ČBK pro Romy, menšiny a migranty

Česká biblická společnost

/4862/ Průvodce Bibli

Publikace, která je obohacena více než 700 barevnými fotografiemi, 68 přehlednými mapami, 20 tabulkami a grafy je trvale světovým bestsellerem. Obsahuje 126 odborných článků od předních badatelů a profesorů teologie z celého světa. Je zde možné nalézt rady, jak s Bibli zacházet, jak jí rozumět a jak ji studovat.

Pevná vazba s přebalem, 816 stran, 1 569,- Kč

/1809/ Příběhy z Bible

V publikaci jsou převyprávěné a ilustrované základní části biblických knih. Určeno pro děti a mládež.

Pevná laminovaná vazba, 399 stran, 449,- Kč

/1824/ Dětem na dobrou noc S. Jeffsová

Soubor převyprávěných biblických příběhů určených především dětem předškolního věku, ale též jejich rodičům a prarodičům, kteří jim mohou předčítat.

Pevná vazba, 96 stran, 216,- Kč

/1802/ Ilustrovaná Bible

Příběhy Starého a Nového zákona.

Obsahuje vybrané hlavní příběhy ze Starého a Nového zákona. Biblický text podle českého ekumenického překladu doplňují krátké úvody, které vysvětlují historická pozadí biblických příběhů. Text je bohatě ilustrován a doplněn mapkami.

Pevná vazba, 312 stran, 495,- Kč

/4863/ Velký biblický atlas

Překlad biblického atlasu „The Concise Atlas of The Bible“, který redigoval J. B. Pritchard. Většinou dvoustránkové mapy zachycují historii Palestiny od osídlení Kanaanu až po vznik křesťanské církve. Mapy jsou doplněny textem, tabulkami, vyobrazeními, rodokmeny atd. Publikace obsahuje zevrubné rejstříky.

Pevná vazba s přebalem, 152 stran, 640,- Kč

/1106/1/ Bible ekum. př., včetně deuterokanonických knih,

pevná vazba, černá koženka, 157 x 210 mm, 549,- Kč

/1115/ Bible ekum. př., včetně deuterokanonických knih,

pevná vazba, modrá koženka, 113 x 156 mm, 430,- Kč

/1114/ Bible ekum. př., vydání bez deuterokanonických knih, pevná

vazba, modrá koženka, 113 x 156 mm, 400,- Kč

/1133/ Bible ekum. př., včetně deuterokanonických knih,

nové revidované vydání s novou grafickou úpravou. Biblický text je v jednom sloupci s odkazy na vnějším okraji stránky a poznámkami v dolní části pod hlavním textem, pevná vazba, šedomodrá koženka, 125 x 182 mm, 329,- Kč

/1132/ Bible ekum. př., nové revidované vydání bez deuterokanonických knih,

pevná vazba, šedomodrá koženka, 125 x 182 mm, 313,- Kč

/1134/ Bible ekum. př., nové revidované vydání včetně deuterokanonických knih, rodinný formát,

pevná vazba, tmavěmodrá koženka s ražbou, 180 x 250 mm, 1314 stran, 869,- Kč

/1201/ Bible kralická, podle posledního vydání kralického z roku 1613,

pevná vazba, modrá koženka, 115 x 180 mm, 450,- Kč

Všechny uvedené tituly /s označením katalogového čísla a vybraným dárkem/ je možné si objednat přes naši zásilkovou službu na adrese:

Česká biblická společnost – Dům Bible

Náhorní 1816/12

182 00 Praha 8 -Kobylisy

Telefonicky je možné si tituly objednat přímo v obchodním oddělení ČBS na čísle 284 693 926, e-mailem obchod@dumbible.cz, nebo faxem 284 693 933.

Další nabídku knih najdete na našich stránkách www.Dum-Bible.cz

Blahoslavený panovník Karel I. Habsburský

Několik dokreslujících faktů o našem posledním panovníkovi, o kterých se bohužel mlčí:

Nejen komerční media, ale i křesťanská periodika přešla mlčením to, že Karel, následník trůnu, léta trpělivě sloužil jako prostý důstojník jezdeckta na zapadlé štaci. Podřízen ovšem generálům, kteří ho nepotřebovali, natož chtěli mít na vlivnějším místě.

Stejný Karel, když sám velel později proti Itálii, té Itálii co tehdy zradila a napadla říši do zad, zakázal usmrcovat rukojmí, ač pro ně nebylo jídlo a svou přítomností dále oslabovali obranný útok v horském terénu. Jako císař později najezdil vlakem po bojištích snad 100 000 km, vícekrát byl v ostré palbě, neseděl ve štábu, bral své panování vážně. Dával přednost jen dráždivému plynu, k smrtícímu sáhl až při hrozící vzpouře vlastní armády, v situaci, kdy ji mohlo převzít německé vele-ní včetně intervence proti Čechům spojovanými s dezercemi a souvisejícími ztrátami spojenců...

Zodpovědnost za svoji vládu v Maďarsku vyjádřil nejen cestou inkognito do země tehdy rudých gard, ale na druhý pokus dokonce primitivním letadlem, zřejmě jako první panovník v dějinách. Tamtéž se dokázal i vzdát, nepoužil dělostřelectvo proti studentům, když situaci shledal nezralou.

Konečně zemřel na následky pozdní lékařské péče, neměl natunelováno, ocitl se ve vyhnanství v bídě a nechtěl šidit svoji rodinu. Pozdější český prezident se k této situaci bl. Karla vyjádřil „má peněz dost“.

To, že se spokojil jen s čestným doktorátem, to v naší době „rychlodoktorů“ na nejvyšších postech situaci jen dokresluje.

P. Pavel Michal
Libčeves

Zajedete-li někdy do Libáně, malého městečka kdesi v polích mezi Jičínem a Poděbrady daleko od hlavních cest, a pokud zajdete na faru či do kostela, pak poznáte nezdolně optimistického usměvavého kněze s mírným slovenským přízvukem. To je P. Augustýn Štěvica, farář, kterého vám chci v tomto čísle přestavit. Jednoho deštivého „dušičkového“ dne jsem ho navštívil i já, a tak vznikl tento rozhovor:

Farář-optimista Augustýn Štěvica

nahoře: Augustin Štěvica
dole: setkání s apoštolským nunciem Mons. Giovannim Coppou v Doksanech na druhé straně nahoře:
Libáňský kostel sv. Ducha z roku 1757
uprostřed: spříznění obecní činovníci
dole vlevo: P. Štěvica na faře při rozhovoru vytvořil přátelskou atmosféru
dole vpravo:
perníkový betlém – kuchařské umění místní šikovné farnice

Otče Augustýne, jste Slovák, a tak první otázka je nasnadě: Jak jste se jako kněz dostal do Čech?

Když jsem se chtěl stát knězem, neměl jsem tehdy na výběr. Na Slovensku jsem tehdy (v 80. letech) studovat nemohl, protože jsem měl odbornou školu. Komunisté tehdy nařídili, že v kněžském semináři v Bratislavě mohou studovat jen ti, kteří mají vystudované gymnázium.

Ale ani přihlášku do litoměřického semináře, zřízeného pro všechny české diecéze, nešlo podat lehce. Musel jsem v Čechách nejdříve získat trvalé bydliště. Proto jsem odešel k řeholním sestrám do Mendryky (u Litomyšle), kde jsem provozoval své „druhé povolání“ topiče. To byl takový můj noviciát, protože za čtyři roky každodenní služby u řeholních sester jsem velmi dobře poznal jejich náročný život a jejich spiritualitu. Odnaučili mě říkat slova typu: „nejde to“ nebo „nechce se mi“...

Někdy nám v dnešní církvi tento zápal trochu chybí, a když přijdou obtíže tak rezignujeme. Ale sestry ty tehdy rekle: „Tohle se udělá“, a nikdo o tom nebude diskutovat...

Osobní propojení s řeholními sestrami mi zůstalo až dodnes. Ony se za mne modlí a já za ně sloužím mše svaté. Myslím, že pro kněze je to důležitý rozměr duchovního života.

Také ve vaší rodině je několik řeholnic.

Ano, jsem z pěti sourozenců: Jeden je řeholní bratr, já diecézní kněz, jeden bratr se oženil a dvě z mých rodných sester jsou také řeholnice z řádu sv. Vincence, jedna z nich pracovala tři roky také na misi v Rusku. Dnes je představenou...

A jak jste se dostal zrovna do Litoměřické diecéze? Z kláštera u Litomyšle je do Litoměřic přeci jen ještě dlouhý kus cesty?

Říká se správně: „Nikdy nekřič, že sem tvoje noha nevkročí!“ Protože přesně to jsem si říkal, když jsme v roce 1975 navštívili během služební cesty (pracoval jsem tehdy ve Výzkumném ústavu) město Most v naší diecézi. Vzpomínám jak jsem tehdy v tom ještě „starém Mostě“ seděl v cukrárně a díval se na náměstí, jak se připravuje přesun kostela Panny Marie.

Léta uplynula, já mezitím bydlel u sester, pak studoval v Litoměřicích a v Praze teologii a najednou v roce 1993 jsem se stal jáhnem a potom kaplanem právě v tom Mostě.

Tehdy tam působil již velmi nemocný P. Janáč, který byl stížen parkinsonovou nemocí, a tak jsem kromě jeho každodenních návštěv v nemocnici prakticky vedl celou farnost sám. P. Janáč byl můj velký kněžský vzor, nějak jsme si padli do oka, a i když nebylo všechno perfektní, snažili jsme se táhnout za jeden provaz.

Ještě jste ale neodpověděl, proč jste se rozhodl studovat právě za litoměřickou diecézi? Mendryka, kde jste měl trvalé bydliště u sester, je přeci až na moravsko-české hranici?

Nechtěl jsem mít žádnou protekci ani sloužit někde v prestižní oblasti. Rozhodl jsme se, že když sloužit, tak někde, kde to je opravdu tvrdé. Proto jsem se po zkušenostech rozhodl právě pro severní Čechy. Znal jsme místa v této diecézi, kde tehdy také byly řeholní sestry, za kterými jsem jezdil – Sloup, Krásná Lípa...

O naší rodině se říká, že má „silnou vůli“. Něco na tom bude, a snad proto jsem se rozhodl, že půjdu sem do této diecéze. Ale nechci se chlubit, měl jsem samozřejmě strach a taky mi dlouho moc dobře nešla čeština. Ale když se člověk modlí, tak Pán Bůh vždycky někoho na pomoc pošle. Vzpomínám například, že v Mostě chodil do kostela jeden pán, který mi vždy po mši dal seznam slov, která jsem špatně vyslovoval, a já se to pak do příště naučil. Takto mi Bůh pomáhal uvádět se do jazyka.

Vidím, že rád vzpomínáte na Most, to určitě budou mít mostečtí radost, až budou číst tento rozhovor. Pak jste se ale dostal sem do Libáně, což je úplně jiný kout diecéze (Poděbradsko) a jiný druh pastorače (spíše venkov). Představte nám tuto farnost.

Ano, pastorače v Mostě, zvláště pokud jsem byl na to sám, byla velmi náročná. Hodně bohoslužeb, nemocnice, někdy denně čtyři pohřby v krematoriu... Bylo toho hodně, ale jsem rád, protože si nedokážu představit lepší uvedení do opravdové pastorače. Po dvou letech již však tento stav nebyl udržitelný. Pan vikář mi tehdy řekl, že pan biskup se ptá, jestli tam chci zůstat. Já jsem věděl, že další léta to tam sám bez kaplana táhnout nemůžu. Tak jsem si řekl, že to nechám na Boží prozřetelnosti a pokud budu někde jinde potřebný, tak půjdu dál.

Jsem takový zvláštní případ: přišel jsem z velkého města do vesnice, zpravidla to bývá naopak. Ale Libáň je pěkné místo, dva roky po mém nastoupení dokonce dostala statut města. Říkám od té doby našim radním – také jsem totiž žehnal prapor novému městu

– aby si toho statutu vážili a zase to neztratili. Už se totiž stalo třikrát, že byla Libáň městem a potom zase jen obcí...

Když jsem došel na faru, tak hned za mnou přišli řeholní sestry, které mi zde pomohly dávat postupně faru dohromady, aby byla obyvatelnější. Dlouho jsem se tady zabydloval, muselo se tady dát mnoho nového, topení, sociální zázemí... zkrátka byl to takový úplně nový začátek.

A jaká je farní obec?

Starám se o čtyři farnosti: Libáň, Bystřička, Markvartice, Osenice a v nich další obce. Lidí není moc, je to tady v kraji takovým heslem, že lidé jsou více zahrabáni ve zdejší zemi, než aby mysleli na Pána Boha. V neděli přijde do kostela několik desítek lidí – okolo padesáti. Jsou zde dobré vztahy mezi obcí a církví, také učím několik dětí ve škole pravidelně a před Vánoce a Ve-

likonocemi dělám ve škole osvětu. Libáň je úplně na hranici s diecézí v Hradci Králové, takže také někdy vypomáhám v sousedství v Kopidlně u Jičína.

Je zajímavé, že dnes mnozí lidé do kostelů sice nechodí, ale mají o ten svůj kostel v obci zájem, a tak se dá s jejich pomocí leccos opravit a vylepšit. Za těch devět let, které jsem zde, jsme již udělali spoustu práce a oprav.

Také zde byl na návštěvě pan nuncius Giovanni Copa. Jak jste ho dostal sem do malé Libáně, když se ho nepodařilo pozvat mnoha kněžím ani do velkých měst pro jeho pracovní vytíženost.

Otce nuncia Copu jsem znal ještě jako bohoslovec. Byl jsem mu jednou přidělen v katedrále v Praze, abych mu pomáhal při oblékání při nějaké slavné bohoslužbě. Tam jsme se seznámili a potom, když jsem byl vysvěcený, chtěl jsem ho pozvat do Mostu. On mi tehdy napsal dopis, ve kterém to přislíbil s tím, že se to musí pořádně připravit.

Pak jsem byl ale přeložený do Libáně a on na svůj slib návštěvy nezapomněl. Naopak mi napsal, že v tomto koutu Čech ještě nikdy nebyl a tak přijel. Byla to velká sláva a zpečetila náš jubilejní rok 2000, který otec nuncius tady s námi zakončil. Také byl na místním městském úřadu a zapsal se do jako vzácný host do kroniky města.

Přípravy a pohoštění se opět ujaly moje řeholní sestry, které všechno uklidily a navařily. Otec nuncius se jen divil a ptal se, jak dlouho jsme to připravovali. Nemohl uvěřit, že sestry to měli všechno napečené a připravené za pouhé tři dny před jeho návštěvou.

Co kromě bohoslužeb a zvaní významných osobností vaše farnost dělá a co považujete v pastorači za zvláště potřebné?

V roce 2000 jsme začali tradici pravidelných duchovních obnov farnosti. Každý rok v adventu a postě pozvu vždy nějakého kněze, aby zde udělal nějakou rekolekci pro zdejší věřící a tak se všichni povzbudíme. Spojíme se také samozřejmě se všemi okolními farnostmi a tak se nás zde schází někdy až sedmdesát k těmto společným duchovním obnovám. To občasná společenství je pro všechny důležité, jsou zde velké vzdálenosti z farnosti do farnosti a často se jinak nevidáváme.

Nějakou duchovní myšlenku na závěr, něco čím žijete a s čím byste se chtěl v naší diecézi podělit?

Snad především to, aby člověk neztrácel optimismus, protože nářky a slzy ničemu nepomohou. Důležité je v lidech vzbuzovat pocit odpovědnosti za jejich farnosti. Že nás je málo není podstatné, ale podstatné je, abychom jako křesťané opravdu žili.

Děkuji za rozhovor

P. Michal Podzimek, šéfredaktor
foto: P. Podzimek a archiv

Ve stopách Krále králů

Ježíš řekl:

„Moje království není z tohoto světa.
Kdyby mé království bylo z tohoto světa,
moji služebníci by bojovali,
abych nebyl vydán Židům,
mé království však není odtud.“
(Jan 18,36)

S láskou bylo vzpomenuáno 20. prosince 2004 v basilice sv. Václava v Praze na Smíchově – ve mši svaté – v 17.30 hod. – na otce Msgre. Jana Paulyho. V tento den uplyne 60 let od smrti tohoto kněze. V tento den uplyne 60 let od chvíle, kdy Pán svého věrného služebníka vytrhl z moci nepřátel – osvobodil ho z dva a půl roku trvajících nacistické internace ve františkánském klášteře v Zámukách u Prahy a povolal ho do radostné věčnosti. Do internace byl odvezen několik dní před svým zlatým výročním kněžského svěcení (50 let kněžství).

Katolický kněz, věrný obhájce církve svaté, vlastenec. Velký ctitel našich národních světců – zvláště sv. Václava a neúnavný šířitel pravověrné katolické nauky a čisté katolické dobré četby mezi českým lidem. Hlavní ceremonář katolického sjezdu v r. 1935. Zde stojí zato zastavit se u skutečnosti krásné a velmi povznášející – sjezd byl manifestací vnitřní jednoty katolické církve, především však úcty k Nejsvětější Svátosti oltářní a vědomím, že Kristus je Král a žádná moc, ani ta, která již všude tehdy široce expandovala – nemůže jej porazit a zvítězit.

Ještě dnes stojí ve Staré Boleslavi, před kostelem Panny Marie, socha žehnajícího Pána Ježíše, kterou v nadživotní velikosti nechal svým nákladem zhotovit JM. nřdp. inf. prelát Msgre. Jan Pauly, kanovník a arciděkan basiliky sv. Václava na Smíchově, právě pro slavnou mši svatou – na Strahově, kterou byl ukončen katolický sjezd. Právě pod originálem této sochy udělil katolickým československé republiky při této slavné pontifikální mši svaté papežský legát-kardinál Jan Verdier, arcibiskup pařížský, POŽEHNÁNÍ SVATÉHO OTCE PIA XI.

Velmi dlouho by bylo možno hovořit o díle otce Paulyho, to však není nyní možné a není to ani cílem tohoto krátkého příspěvku. Jde jen o vzpomínku na vzácného kněze a člověka a k této vzpomínce připojuji též osobní dík za velká dobrodíní prokázaná i naší rodině, ovšem děkuji i za všechny ostatní, kteří byli jeho prostřednictvím obdarováni z pokladnice Božího milosrdenství. Modlitbou poděkujeme Pánu, za život otce Paulyho: Ježíši, buď milostiv jeho duši.

V. Šleichová

Svatá Rodina - vzor katolických rodin

Prvopočátky spásy světa se udály v rodině. Tak to všemohoucí Bůh ve své božské moudrosti rozhodl. Ježíš jako člověk vyrostl a byl vychován v Nazaretě. V tomto rodinném prostředí přijímal moudrost a milost od Boha i od lidí. Třicet let trvala výchova, která byla ovlivněna semitskou kulturou. Náš Pán byl dobře připravován ke svému úkolu, vyhlášení Boží říše - jeho rodina mu to umožnila. Svátá rodina byla místem ctnosti. Ctnosti - jak víme - zdobí naši duši a osvozuji nás a pomáhají nám bojovat s neřestí. Ctnosti nám usnadňují život: a to především život ve společenství. V Nazaretu vše dobře fungovalo a člověk byl tak ušetřen mnoha problémů. A nejenže vše dobře fungovalo, nýbrž vše nepřetržitě duchovně rostlo.

Velký papež Lev XIII napsal ve svém pastýřském listě: „Tak mají otcové ve svatém Josefovi vzor péče a starostlivosti. Matky mají v panenské Matce Boží nepřekonatelný vzor lásky, kázně a věrnosti. Děti mají v Ježíši vzor poslušnosti, který by měli obdivovat, ctít a následovat“. Náš současný papež Jan Pavel píše v dopise rodinám: „Ať se Svátá rodina stane ideálem a vzorem každé rodiny a ať pomůže každému změnit se“. Může být sv. Josef, Maria a Ježíš opravdovým vzorem pro dnešní rodinu?

II. Svátá rodina byla v jistém smyslu velmi netypická. Sňatek byl uzavřen v pannenské čistotě a z dnešního demografického pohledu nebyl nijak zvláštní - rodina měla jen jedno dítě. Z teologického a psychologického hlediska bylo snadné žít zde svatě. Mezi Marií, která byla bez dědičného hříchu

a Ježíšem dokonalým člověkem a Bohem nemohly vzniknout žádné výchovné problémy. Na druhou stranu můžeme v prostředí Sváté rodiny nalézt mnoho společného s běžnou lidskou rodinou: postavení Sváté rodiny v konkrétním kulturně - historickém kontextu, konfrontace jejich tužeb a přání s Božím plánem, přijetí neplánovaného dítěte, exil v Egyptě, utrpení Ježíše a tak dále. V tomto duchu přesvědčuje Lev XIII, že „člověk si nemůže představit nic prospěšnějšího křesťanským rodinám než vzor Sváté rodiny, kde byly ctnosti dovedeny k nejvyššímu stupni dokonalosti“.

III. Svátá rodina však není jen vzorem, ale také naším přímluvcem. Potřebujeme její pomoc, především dnes, kdy se instituce manželství a rodiny stává nemoderní a je jí pohrdáno. Dnes, kdy se prosazuje ideologie rovnostářství všech možných partnerských svazků, partnerství na zkoušku, hedonismus a smyslná láska bez zodpovědnosti a oběti. V tomto čase, který je tak mocně ovlivněn jedovatými plody postmoderní kultury, může dobře fungovat jen taková rodina, kterou posiluje Bůh. Zdrojem její síly musí být, stejně jako v Nazaretě, hluboká víra a důvěra v Boha, poslušnost v Boží příkazy a růst ve ctnostech.

„Proto chceme Ježíše, Marii a Josefa prosit, stůjte při našich rodinách, rozmnožte v nás lásku, podporujte nás v našem konání a povzbuzujte nás v rozmnožování ctností, a nesnáze které nás potkají zmírněte a učíte nesitelnými“ (Lev). Svátá rodino oroduj za nás! Amen.

Apoštolát Kněžského bratrstva sv. Petra

Poděkování České biblické společnosti

Vážení přátelé,

jménem České biblické společnosti Vám upřímně děkuji za Vaše dary a Váš stálý zájem o naši práci i námi vyhlášené projekty, které přispívají k šíření Božího slova mezi křesťany v chudých zemích světa. Během měsíců září a říjen jsme od církvi a jednotlivců obdrželi na Bibli pro Kongo 397 tis.Kč.

Těšíme se na to, že jsme mohli 8. prosince tohoto roku otevřít výstavu „Cesty a proměny Bible“ v dolních prostorách Domu Bible. Zároveň se Vám chci představit jako nový ředitel České biblické společnosti. Do této funkce jsem byl uveden při slavnostní ekumenické bohoslužbě vděčnosti v kostele sv. Terezie od Dítěte Ježíše v Praze 8 - Kobylisích dne 30. 9. 2004.

Ať Vám Pán Bůh žehná a dává svůj pokoj!

S přátelským pozdravem
Ing. Pavel Král

Katastrofální Tsunami v Asii

Obrovským přílivovým vlnám padly v neděli za oběť i stovky křesťanů na poutním místě Velankanni v Indii.

Velankanni (Indie)/ KNA: Více než dva tisíce křesťanských poutníků, kteří byli v neděli 26. 12. shromážděni v mariánské katedrále ve Velankanni na jihu Indie, zasáhla více než deset metrů vysoká přílivová vlna. Katedrála, která patří mezi nejnavštěvovanější křesťanská poutní místa v zemi, byla přímo zasažena mohutnou vlnou, která zcela zničila řadu budov. Vlastní stavba kostela však běsnění živlu přežila. Pod troskami zřícených okolních budov ovšem zahynuly stovky lidí. Podle sdělení místního katolického biskupa Devadasse Ambrose Mariadosse z Tanjore v indickém státě Tamil Nadu bylo zatím nalezeno na 400 mrtvých těl. Stále se však nacházejí další oběti.

Mariánská katedrála ve Velankanni patří již od 16. století k významným křesťanským poutním místům Indie. Ročně sem připutuje až 1,5 milionu poutníků, kteří se zde modlí především za uzdravení z těžkých nemocí. Pětitisícové městečko i katedrální chrám leží v bezprostřední blízkosti Bengálského zálivu.

Podle dostupných zpráv byly v postižené oblasti na území Indie zničeny další dva katolické kostely, v nichž se v kritickém okamžiku zrovna konaly nedělní bohoslužby. Rovněž zde zahynuly stovky lidí. Indická biskupská konference je otřesena strašlivou tragédií a obrací se ke všem lidem dobré vůle s naléhavou prosbou o pomoc postiženým.

Česká katolická charita zřídila konto pro oblasti jihovýchodní Asie, které 26. 12. zasáhly vlny tsunami, vyvolané silným zemětřesením. Neštěstí si vyžádalo tisíce obětí na životech a obrovské materiální škody. Státisíce lidí přišly o příštěří.

Praha: Sbírkové konto „Charita pro postižené tsunami v Asii“ s číslem 369-369369369/0800 otevřela Česká katolická charita u České spořitelny Praha 1 (při platbě složenkou uvádějte číslo účtu ve tvaru 3690369369369/0800); variabilní symboly: 1071 - Indická republika, 1151 - Indonésie, 1711 - Srí Lanka. Vybrané peníze budou použity na projekty ve spolupráci s mezinárodní federací národních Charit - Caritas Internationalis.

Ilustrační foto z povodní podél řeky Labe v září 2002 – Jan Rosenauer

**Číslo sbírkového konta
369-369369369/0800**

Náš dětský chrámový sbor se 2.–4. 12. tohoto roku podíval do zahraničí - Německa. A nejen podíval. Jel doprovodit setkání Renovabis svým zpěvem. Renovabis je společnost, která pomáhá církvi ve Východní Evropě. Tato společnost sídlí ve Freisingu u Mnichova, kde bylo i jejich setkání. Byli jsme tam pozváni, protože se jim líbilo naše CD „Od srdce“.

Sbor „Od srdce“ na cestách

Německo 2.12. – 4.12. 2004

Hned, jak jsme tam přijeli (ve čtvrtek večer), už nás čekala první zkouška, která (jako všechny) byla v kapli. Zdálo se nám divné, že tahle kaple byla větší než mšenský kostel, ale bylo tam tepleji než ve Mšeně a dobře se tam zpívalo. Dokonce jsme byli slyšet, i když tam nebyly mikrofony. Na zkouškách jsme trénovali hlavně výslovnost, hlasitost našeho zpívání, výraz tváře (obvykle totiž zpíváme a tváříme se jak na pohřbu) a celkovou kvalitu, tzn. sladit všechny nástroje + naše hlasy, nástupy, stejný rytmus aj.

Naše první vystoupení se konalo v pátek ráno při mši svaté, kdy jsme zpívali 2 písničky - Každý den a K přijímání. Nebyli jsme vůbec rozezpívání, a tak byla píseň Každý den dost falešná. Naštěstí tam nebylo moc lidí. Pak jsme zpívali až odpoledne - zahájili jsme program písničkou Bud' světlem nám. Celé naše zpívání spočívalo v tom, že jsme v aule (velkém sále, kde se konference konala) zazpívali přibližně každou hodinu jednu písničku. Večer, ve 21 hodin, jsme doprovázeli adoraci v kapli. Lída tvrdila, že potměnlá kaple, kterou ozařovaly desítky, ne-li stovky svíček, vypadá jako hřbitov. Štěpán zase řekl, že kaple připomíná Taizé.

V sobotu ráno jsme zpívali zase při mši svaté a odpoledne, kdy setkání končilo. Během pátku a soboty jsme prodávali naše CD „Od srdce“. Zdá se, že se Němcům naše zpívání líbilo - dost si CD kupovali.

Po celou dobu jsme bydleli v domě, kde sídlí Renovabis. Každý měl svůj vlastní pokoj s koupelnou a WC. Chodili jsme jíst do velké jídelny, kde nás obsluhovaly německé kuchařky, z nichž jedna uměla dost dobře česky.

Moc volného času jsme neměli, ale přeci jen jsme se v sobotu dopoledne vypravili do města, kde byly vánoční trhy.

Dostali jsme pozvání na další německé akce, a tak si myslím, že lidé byli s námi dost spokojeni.

V Německu se mi líbilo úplně všechno, zvláště pokoje a to, jak se k nám lidé chovali.

Text: Anna Tichá, foto: Borek Tichý

Jako již každoročně, tak i začátkem ledna roku 2005 se uskuteční Tříkrálová sbírka, jejíž motto je „Pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla“. Tříkrálová sbírka vychází z usnesení České biskupské konference a Sdružení Česká katolická charita bylo organizací této sbírky pověřeno. V roce 2004 byl vynos Tříkrálové sbírky v celé ČR celkem 44 980 670,- Kč.

Tato sbírková akce je významnou součástí pastorační veřejnosti.

Tříkráloví koledníci se pohybují nejen v domácnostech, ale i na veřejných prostranstvích (před obchody, úřady, firmami atd.) a prezentují tak činnost charity, která je součástí církve, o jejích konkrétních aktivitách. I v naší diecézi budou chodit koledníci a proto se obracíme na Vás, zapojte se do této již tradiční akce církve a podpořte ji jako koledníci, vedoucí skupinek nebo pomozte s její organizací. Jménem Diecézní charity Litoměřic a všech našich potřebných bratří a sester Vám předem děkujeme.

Kontaktní osoba pro Tříkrálovou sbírku na DCH Litoměřice: Zdenka Broumská telefon: 416 731 452, e-mail: projekty@dchltm.cz

Zamyšlení o Tříkrálové sbírce

První cíl sbírky

První cíl Tříkrálové sbírky je předání radostné zvěsti o Bohu, který je nám blízko, i lidem mimo církev. Máme vydávat opravdové svědectví o Boží lásce k nám, lidem.

Jestliže jsme my objevili Boha jako lásku, nesmíme si to nechat jen pro sebe. Máme jít světu zvěstovat Krista, být viditelným znamením jeho lásky.

Důležitost modlitby a osobního nasazení

K tomuto svědectví potřebujeme hodně modlitby a osobního nasazení. Modlitba za zdárný průběh i duchovní plody sbírky je nezbytným prvkem přípravy. „Chápejte, že nic není tak potřebné jako modlitba; má předcházet, provázet i následovat všechno, co konáme“, (sv. Karel Boromejský). Můžeme přizvat na pomoc i další své pomocníky k modlitebnímu setkávání – třeba i v kostele před svatostánkem.

Můžeme do této sbírky zapojit aktivní společenství ve farnostech, která se za její plody nejen mohou modlit, ale také účinně pomoci. Pak to, co konáme, bude skutečně dílem Božím. Poznáme, že Bůh má pro nás připraveno daleko víc, než jsme schopni si představit a pochopit.

Poslání a formace koledníků

Charakter sbírky je tedy především evangelizační. Koledníci jsou vyslanci Boží lásky k lidem a mají o ní věrohodně svědčit. Přitom umožní mnoha lidem se podílet na díle pomoci trpícím bližním, a tak odpovědět na velkou Boží lásku skutkem lásky. Zastupují chudé, trpící a potřebné a jejich jménem prosí o dar.

Prosit o peníze pro lidi v nouzi může být těžké. To totiž vyžaduje určitou dávku odvahy, pokory, lásky k potřebným a nadšení pro pomoc. Je to zároveň velká možnost podílet se na výchově malých a větších koledníků, i jejich doprovodu, na vnitřním růstu jejich osobnosti. Církev, která konkrétně pomáhá, je pro dnešní lidi nejpřijatelnější.

Formace veřejnosti

Mimo obnovení staré lidové tradice tříkrálových koledníků mnoho lidí dostává možnost se zapojit do charitní pomoci.

Konáním této sbírky napomáháme k upevnění a posílení rodiny, k soucítění lidí s trpícími a potřebnými. Tato solidarita ve společnosti je protíváhou sobectví a vidění světa jen skrze úspěch a peníze. V lidech se posiluje sociální citění.

Konference věnovaná P. ThDr. Vladimíru Pavlu Škrabalovi OP

Katedra biblických věd Cyrilo-metodějské teologické fakulty UP v Olomouci připravuje na středu 6. dubna 2005 od 10 hodin konferenci věnovanou P. ThDr. Vladimíru Pavlu Škrabalovi OP. Na letošní rok připadají dvě výročí, která se týkají tohoto překladatele Nového zákona a významného katolického biblisty - v únoru jsme si připomněli 40. výročí jeho úmrtí a v listopadu uplynulo 100 let od jeho narození.

Pokud máte zájem se konferencí zúčastnit, ať jako přednášející nebo jako posluchači, kontaktujte, prosím, Mgr. Pavla Černušku (Katedra biblických věd CMTF UP, Univerzitní 22, 771 11 Olomouc, e-mail: pavel.cernuska@upol.cz, tel.: 585 637 340, fax: 585 224 174), který eviduje přihlášky a zodpoví vaše případné dotazy.

K dosud přislíbeným příspěvkům věnujícím se Škrabalovu životopisu (Pavel Černuška) a charakteristice jeho překladu Nového zákona (Ladislav Tichý) je možné připojit referáty týkající se problematiky novozákonního překladu, minulého i budoucího vývoje české novozákonní biblistiky apod., vždy pokud možno s alespoň minimálním zřetelem k postavě Pavla Škrabala OP. Program bude upřesněn podle počtu přednášejících. Počítá se se zveřejněním příspěvků ve sborníku.

ŠTĚDRÝ VEČER

Hlas zvonů půlnočních
se nese zasněženou plání
jdou lidé k jesličkám
a pokorně se sklání.

Před malým děťátkem
jenž na seně tu leží,
je půlnoc Štědrý den
a venku lehce sněží.

Je všude tolik štěstí
já též ho v duši mám.
S vroucím díkem za to
u jeslí poklekám.

František Němeček

(výňatek z textu P. Josefa Šicha)

Díky Vám

Milí přátelé,

prožíváme krásnou a milostiplnou dobu adventní, připravujeme se na nejkrásnější křesťanské svátky v roce. Skutečnost, že, nám nám narodil se, jak to zpívá jedna naše stará koleda, je tím nejradostnějším, co si můžeme představit. Nejsme sami, Bůh je nám blízko, stojí o nás – z lásky se člověkem stal.

Chtěli bychom vám všem, se kterými jsme procházeli pomalu končící rok 2004 ze srdce poděkovat za spolupráci, za to co konáte pro Boží království u nás na severu. Děkujeme všem, kdo působí v pastoraci, kněžím i laikům. Vděčně vzpomínáme na naše lektory, kteří z různých částí republiky přicházeli, aby nám předali své poznatky. Děkujeme biskupům, Pavlovi i Josefovi za jejich přítomnost.

Přejeme všem požehnané chvíle v kruhu drahých u štědrovečerních stolů i o půlnočních a mnoho Božích milostí na cesty nového roku 2005.

I v následujícím roce pro vás připravujeme jednotlivé akce a srdečně vás zveme k vytváření společenství při těchto setkání:

- Laických studentů a absolventů teologických fakult (Litoměřice) – 12. března 2005
- Exercií pod vedením P. ThLic. Bohumila Koláře – 3. – 8. dubna 2005
- Varhaníků a sbormistrů (Litoměřice) – 9. dubna 2005
- Pastoračních asistentů – 11. (Litoměřice) a 13. (Liberec) dubna 2005
- Kněží do 10 let od vysvěcení (Litoměřice) – 20. dubna 2005
- Stálých jáhnů (Litoměřice) – 23. dubna 2005
- Laiků aktivních ve farnostech (Hejnice) – 10. – 12. června 2005
- Kněží do 10 let od vysvěcení (dvoudenní setkání Hejnice) – 12. – 14. června 2005

Marie Nosková
referentka DPS

P. Miroslav Šimáček
biskupský vikář pro pastoraci

Pastorační středisko, Komenského 4, 412 01 Litoměřice.
telefon.: 416 738 036,
e-mail: pastoracni.ltm@quick.cz,
www.dps-ltm.cz

Orel župa sv. Zdislavy zve všechny zájemce

Turnaj Orla župy sv. Zdislavy

v sálové kopané Semily
29.1.2005 od 8 do 16 hodin:

Kategorie:

mladší žáci 1993 a ml. (4+1+do 3 náhradníků):

starší žáci 1991 a ml. (4+1+do 3 náhradníků):

dospělí (3+1+do 3 náhradníků)

Možnost přespání z pátku na sobotu ve vlastních spacích pytlích. Všem zajištěny snídaně, obědy a pití na celý den za poplatek 60Kč na osobu. Družstva nesložená jen ze členů Orla startovné 250Kč na družstvo v žákovských kategoriích, 400Kč v kategorii dospělých, platba v hotovosti při příjezdu.

ZMĚNA PROPOSIC VYHRAZENÁ!

Podrobnější proposice dostanou přihlášení. Nutno se přihlásit pokud možno aspoň 10 dní předem, na pozdější přihlášky a pozdě přichozí nemusí být vzat zřetel! V případě nečekaně velkého zájmu mohou být někteří přihlášení odmítnuti.

Informace a přihlášky:

Mgr. Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481685237, mobil: 732943265, e-mail: orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz.

Turnaj Orla župy sv. Zdislavy

ve stolním tenise Lomnice n. Pop.
5.2.2005 od 8 do 16 hodin:

Kategorie:

muži

ženy

junioři (ml.18 let)

juniorky (ml.18 let)

žáci (ml. 15 let)

žákyně (ml. 15 let)

Možnost přespání z pátku na sobotu ve vlastních spacích pytlích. Nečlenové Orla startovné 50Kč v žákovských a dorosteneckých kategoriích, 100 Kč v kategorii dospělých, platba v hotovosti při příjezdu.

ZMĚNA PROPOSIC VYHRAZENÁ!

Podrobnější proposice dostanou přihlášení. Nutno se přihlásit pokud možno aspoň 10 dní předem, na pozdější přihlášky a pozdě přichozí nemusí být vzat zřetel! V případě nečekaně velkého zájmu mohou být někteří přihlášení odmítnuti.

Informace a přihlášky:

Mgr. Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481685237, mobil: 732943265, e-mail: orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz.

Foto: Jan Masek

DCM

CHCETE SI PŘED VELIKONOCI PŘI-
VYDĚLAT?

Sdružení Podané ruce - centrum EIKÓN, středisko s nabídkou programu Chráněné práce, hledá brigádníky či dobrovolníky pro prodej výrobků dílen. Termíny prodeje - neděle v postním a velikonočním období v roce 2005 mimo hlavní velikonoční svátky. Vlastní auto vhodné, ne podmínkou. Nabízíme provize z prodeje, zaškolíme. Kontakt - Česlav Škvařil, tel. - 777 916 264, 545 247 535, eikon@podaneruce.cz

NOVÁ KNIHA P. JANA BALÍKA

Vyšla nová knížka P. Jana Balíka: „Na cestě s mladými.“ Cena 200 Kč, přes 500 stran, text o současné mládeži a jejím doprovázení na cestě víry. Objednat si ji je možné na Diecézním centru pro mládež.

TRÁPÍ VÁS NĚJAKÁ NEMOC?

Svěřte se do dobré péče, nebo o tom uvažujte.... Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze (Nemocnice pod Petřínem), Vlašská 36, 118 33 Praha 1, tel.: 257 197 111, www.nmskb.cz, E-mail: mailto:nmskb@nmskb.cz

ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA PŘIJME
EKONOMA

Sdružení Česká katolická charita (ČKCH) přijme ekonoma. Požadavky: vysokoškolské vzdělání, tvůrčí přístup a dobré organizační schopnosti, znalost ekonomiky včetně účetnictví neziskového sektoru, dobrá znalost AJ, křesťanský přístup. Nástup možný ihned. Nabídky zasílejte na adresu: Sdružení ČKCH, Ing. Helena Žabžová, Vladislavova 12, 110 00 Praha 1; tel: 296 243 344; mailto: sekretariat@charita.cz

CHCETE POMOCI ZDEVASTOVANÝM
TATRÁM? KUPTE SI TATRANKU.

Možností je poslat dárcovskou SMS. Podrobněji viz <http://www.tatrankytatram.cz/>

SIGNÁLY NOVĚ A V NOVÉM

U příležitosti 10. konference o mládeži, která proběhla ve dnech 26. až 27.11. v Praze - Vinohrady, byla uvedena do provozu nová verze internetového portálu pro mládež na adrese www.signaly.cz

DCM, Komenského 4,
412 82 Litoměřice
Telefon: 416 738 065
Mobil: 603 452 001
daniela.dcm@fiscalia.cz
www.litomerice.signaly.cz

PROSBA - FARY A CHALUPY PRO
POBYTY DĚTÍ A MLÁDEŽE !!!

S rostoucím počtem dětí v naší litoměřické diecézi, roste taky potřeba pro tyto děti něco dělat. Pokud byste měli prostory, které byste mohli nabídnout pro pořádání táborů, prosím napište nám na naši adresu: DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ CENTRUM, Komenského 4, Litoměřice 412 01.

ROZVÍJÍME KOMUNIKACI

21. - 23.1. Diecézní centrum pro mládež zve všechny na víkendovku na toto téma. Místo konání: fara v Přepěřích u Turnova Bližší informace získáte a přihlásit se můžete nejdříve do 8.1. na DCM

1. - 17.7. KORSIKA 2005

PROGRAM:

kaňon říčky Vizavona
kaskádám Angles,
prehistorická naleziště Cucuruzzu a Capula
sedlo Cole de Bvela (1218 m n.m.)
kaskády Polischeaus (17 kaskád)
Vodopád Čůrající kohoutek, Žulvany
Červené skály
jezeru Lac De Nino
SIENA - duchovní program
PŘIHLAŠOVÁNÍ:

Můžete se již přihlašovat na <http://www.vrstevnice.cz/> Dotazy na info@vrstevnice.cz

Rok 2005 - tema roku:

„Přišli se mu poklonit.“ (Mt 2,2)

20. CELOSVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁ-
DEŽE

(11.)16. - 21.8. 2005 v Kolíně nad Rýnem se Svätým otcem OBECNÉ INFORMACE O SDM 1. MOTTO Motto XX. světového dne mládeže zní: „Přišli jsme se mu poklonit“ (Mt 2,2) Téma, jako vždy, zvolil Svätý otec. Souvisí s úctou svätých Tří králů v Kolíně a se starobylou tradicí poutě do místní katedrály.

4. DNY SETKÁNÍ V NĚMECKÝCH DIE-
CÉZÍCH (11. - 15. SRPNA 2005)

Je už tradicí, že se Světovým dnem mládeže je spojeno přijetí mladých poutníků v diecézích té země, kde se světový den slaví. Mladí lidé budou hosty v rodinách, farnostech a komunitách, které připravují nejrůznější aktivity: modlitební setkání, poutě, dobrovolnické aktivity, turistické výlety, slavnostní setkání a jeden sociálně zaměřený den. Ubytování bude jednoduché a zdarma - v rodinách a různých ubytovnách. Strava bude zdarma.

Tradiční výstava betlémů
v Ústí nad labem

Do neděle 11. ledna 2005, do 17 hodin, je otevřen v gotickém kostele Nanebevzetí Panny již 18. ročník výstavy betlémů. Na pořádání výstavy se podílí ústecká farnost společně s místní skupinou České křesťanské akademie. Příprava a instalace výstavy jsou vždy časově náročné, vždyť v loňském roce bylo vystaveno více než sto betlémů. *foto: jsr.*

Ivana Judita z Loun

ZÁŘIVÝ DEN

Je zářivý den, jak malovaný,
jiskřivo a jasno,
je cítit ve vzduchu
to zvláštní krásno.
Ohromné napětí...
„Nocleh? Nemám!
A hybaj mi ze dveří!“
hned hostinský zhurta
na příchozí láteři.
Zachvěl se svou zlobou:
„Co se to dnes děje?“
a obrátí se k ženě:
„Jestli chceš, tak
lehní si tam, v seně.“
Znovu se za nimi točí
ta její tvář, čisté oči...
jako když opustí ho pýcha,
najednou se tak snadno dýchá
i tomu mrzoutu zlému.
Večer je růžový a zlatý,
hvězda na nebi září
a v koutě,
tam vzadu za vraty
do půlnocního ticha
osel na synečka dýchá.

At' žijí rubriky!

V úvodním článku o liturgii jsme si připomněli některé obecně důležité podmínky o slavení křesťanského tajemství. Zdůraznili jsme si také, že předpokladem dobrého a plodného poznávání tajů liturgiky je pokora a láska k Církvi. Není totiž správné při nepochopení čehokoliv snažit se měnit to k obrazu svému. Naopak je důležité ptát se proč se děje toto a ne něco jiného. Většina nedorozumění ve společnosti vůbec pramení z neznalosti podstaty věci.

(P.B.)

• Úvodní obřady

Jak je všeobecně známo, mše svatá se skládá ze dvou hlavních částí: z bohoslužby slova a ze slavení eucharistie. Bohoslužbě slova pak předcházejí ještě některé obřady, které nazýváme úvodní. Tyto obřady mají důležitý úkol: vytvořit ze shromážděných věřících společenství a dobře je připravit ke slyšení Božího slova a k důstojnému slavení eucharistie (srov. IGMR 46). Už tato věta vede k zamyšlení, jak vstupujeme do chrámu a ke slavení bohoslužby, zda-li přistupujeme ke slavení již disponováni. Je důležité přicházet (pokud možno) včas.

• Příchod kněze

Když se kněz připravil ke mši svaté (oblékl předepsaná liturgická roucha) a spolu s asistencí (jáhen, ministranti) přichází k oltáři, začne se zpívat vstupní zpěv. Tento zpěv má také několikero úkol: zahájit bohoslužbu, podporovat jednotu, uvést mysl věřících do slaveného tajemství a provázet kněze s přísluhyjícími. V našich krajích je obvyklé zahajovat zpěvem vhodné písně (Kancionál, Mešní zpěvy). Avšak liturgie na prvním místě počítá s tzv. antifonou, předepsanou pro mešní formulář. Jedná se zpravidla o text z Písma svatého, který nám přibližuje danou dobu (doplňný o příslušnou část žalmu). Např. na slavnost Zjevení Páně jde o text: *Hle, přichází Vládce a Pán, má v ruce královskou moc a vládu*. Tedy obsah nám připomíná, že již Ježíš Kristus jako malé novorozené je Pánem všeho. Vždyť jako takovému se přišli poklonit mudrci od východu.

Kněz pozdraví oltář (úklona či pokleknutí, políbení, případně okouření), který je symbolem Krista. Po ukončení vstupního zpěvu, zahájí předsedající bohoslužbu znamením kříže a pozdraví shromáždění některým z textů, který pak má probudit vědomí přítomnosti Pána.

• Úkon kajícnosti

Protože se setkáváme s nejvyšším svatým Pánem, je důležité pokorně se připravit také uznáním vlastní slabosti a nedostatečnosti. Proto církev zavedla tzv. úkon kajícnosti, ve kterém po krátké (avšak důležité) chvíli ticha vykonáváme všeobecné vyznání hříchů, zakončené prosbou o odpuštění. Jsou základní tři možnosti. Tento úkon může být o nedělích nahrazen svčením vody a kropením lidu (jako připomínka našeho křtu, kdy jsme byli obmyti koupelí znovuzrození).

Ministrant drží knihu modliteb – Misál, při přednášení vstupní modlitby, foto Jan Macek

• Kyrie

Jeden z posledních zbytků původní nejstarší liturgie je právě zde. Zvolání *Kyrie eleison* je v řečtině znamená *Pane, smiluj se*. Tento zpěv oslavuje Pána a vyprošuje si jeho milosrdenství. Je krásné, pokud zazní alespoň občas i v originálním jazyce, kdy si můžeme vzpomenout na původní liturgický jazyk (řečtinu).

• Gloria

O slavnostech, svátcích, nedělích (krom adventu a postu) a některých příležitostech zaznívá velmi starý a úctyhodný hymnus *Sláva na výsostech Bohu*, ve kterém Církev oslavuje Boha Otce a Beránka. Jedná se o starodávnou ranní modlitbu věřících, která se záhy dostala do biskupské liturgie a od 11. století i do běžné liturgie. Chvalozpěv vyjadřuje radost a oslavu Boha.

• Vstupní modlitba

Zakončením úvodních obřadů je vstupní modlitba. Kněz k ní vybízí zvoláním *Modleme se* a v krátké chvíli ticha si věřící mají opět uvědomit, že stojí před tváří Boží a připravit své prosby. Celebrant potom pronáší předepsanou modlitbu, v níž je vyjádřena povaha právě slavené bohoslužby. Tato modlitba má svoji krásnou strukturu, avšak pro svoji stručnou formu nám často uniká samotný obsah. Je to strohá právní formulace, podobná úřední prosbě:

1. odvolání k nejvyšší autoritě (oslovení)
2. uvést zákon
3. dokázat oprávněnost prosby
4. uvést patrona (zastánce), když šlo o lidi nižšího stavu nebo vykoupěné z otroctví

Např. ze slavnosti Zjevení Páně:

Oslovení	Místo zákona se uvádí buď Boží vlastnost nebo Boží přikázání	Konkrétní prosba a zdůvodnění	Patron
Bože,	tys přivedl mudrce, kteří šli za světlem hvězdy, k poznání tvého jednorozeného Syna,	doved' i nás, kteří tě poznáváme světlem víry, k blaženému patření na tvou slávu	Skrze Krista...

Jako Boží vlastnost je zde Boží prozřetelnost, která přivádí mudrce skrze znamení ke Kristu. Prosbou je zde touha po patření na Boha jednou ve věčnosti. Tuto prosbu pak lid stvrzuje svým *Amen*.

ELIJÁŠ – ohnivý soudce nevěry Izraele

Prorok Elijáš je bezesporu jednou z nejzajímavějších postav Starého Zákona. Zanícený nadšenec a neohrožený bojovník za věc Boží, na jehož slova reaguje nebe sesíláním ničícího a očišťujícího ohně, něžný a pozorný host v domě zoufalé vdovy, hluboký mystik, setkávající se s Bohem tváří v tvář v jemném, neznatelném vánku na Boží hoře. Tak široké a bohaté rozpětí má tato výrazná duchovní osobnost Staré smlouvy. Elijáš se rodí do doby velice těžké a komplikované, přičemž svým zářným příkladem potvrzuje prastarou pravdu, že nejen v přírodě, ale především v lidské společnosti, právě veliký tlak, utrpení a „neřešitelné“ problémy jsou často přímým důvodem pro formování „diamantů“ – velikých a kladně oslovujících osobností, zanechávajících výraznou Boží stopu v dějinách tohoto světa. Prorok žije v době příklonu severního Izraelského království k pohanství prostřednictvím diplomatických mezinárodních smluv a sňatků, které s sebou nevyhnutelně nesou přílišnou náboženskou toleranci a spojování neslučitelných náboženských pohledů. Je to období 1. pol. 9. stol. př. Kr., za vlády izraelského krále Achaba a jeho vlivné a ctižádostivé manželky Jezabely, bývalé týrské princezny vášnivě uctívající pohanského boha plodnosti Baala. Achab si svým nábožensky neslučitelným spojenectvím s Tyrem a tím s celou Fenícií zajišťuje klidné severozápadní hranice. Zároveň přesvědčuje judského krále Jóšafata o nutnosti politického spojenectví a tím si kryje bezpečí z jihu. Naopak na východ má mocné nepřátele, které se mu však daří s obdivuhodnou silou držet zpět od bezprostředního ohrožení. Severovýchod je obýván nepřátelskými a ctižádostivými Aramejci (dnešní Sýrie), východ stále se vzrnávající krutou a násilnou mocností Asyřanů, jihovýchod je pak pod vlivem tehdejších silných králů říše Moabitů též horkou hranicí. Z tohoto pohledu se dnes nedivíme, že král Achab se cítil oprávněn dělat mnohé kulturní i náboženské kompromisy v zájmu pokojných spolupracujících vztahů k menším sousedům na zapádě, aby mohl veškerou státnickou a vojenskou energii zaměřit na odražení mocných východních nepřátel, jež nebylo možné držet v odstupu „rozumnými“ smlouvami. Bible však tuto příliš lidskou diplomacii odsuzuje jako slepou uličku pro celý Izrael, který je přeci především

samotným Bohem vyvolen k ryzímu příkladu čistoty náboženského vyznání a k nekompromisní věrnosti jedinému Bohu – Jahvemu, Hospodinu Izraele. Elijáš jako jakýsi „zoufale“ osamocený představitel této ryzí víry a věrnosti Hospodinu byl touto situací předem předurčen k radikálnímu duchovnímu boji na život a na smrt.

Zvěstovatel Božího soudu – sucha a hladu

Prvním výrazným projevem Božího muže je vyhlášení dlouhodobého sucha a s tím svázané neúrody a hladomoru pro sev. izraelské království. Elijáš je nucen říkat nepříjemné věci, které mu jistě nevynesou uznání a chválu lidí. Nejen to, ale Elijáš je za toto poselství pronásle-

dován z těch nejvyšších společenských vrstev hrozbou popravky za tuto opovržlivost. Boží pravda je jednoznačná: odpad od víry je ve svém důsledku nutně doprovázen ohrožením života. Lidé věří s královnou a královninou podporou v pohanská mrtvá božstva a tím se uzavírají Bohu živému – jedinému prameni i lidského pozemského života. Zhoubné sucho a smrtonosný hladomor tuto logickou pravdu jen konkrétně potvrzují. Jestliže by se však nenašel nikdo, kdo bude ochoten pro pravdivé vysvětlení situace jít se svou kůží na trh, mohlo by mít vše i velice neblahé náboženské důsledky pro všechny lid – například naprostá náboženská skepse vůči Bohu, který je dobrý a všemohoucí. Jak se na všechnu tu nespravedlnost a krutost může Bůh dívat? (nově se ozývající moderní otázka z „nevěřícího“ tábora, - dokážeme na ní alespoň částečně odpovídat?) Elijáš přes hrozbu smrti ze strany mocných jasně prohlašuje: Sucho a hladomor není výsledkem magie a náboženských rituálů, ani pouze spravedlivým trestem Božím, ale spíš nutným

důsledkem odpadu člověka od pravého Boha a zároveň výchovným Hospodinovým prostředkem, který chce člověka zachránit, ne zničit. Tak se stává Elijáš (aniž to tak musel sám v té době vnímat, - byl přece rozeným tvrdým bojovníkem za pravdu) vykladatelem utrpení jako blahodárného prostředku Boží výchovy a zároveň nutného důsledku odpadu lidí od Boha.

Plamenný prorok Božího ohně

Když si přečteme biblické příběhy o Elijášovi, spontánně nás napadne, jak byl tento Boží služebník nerozlučitelně spjat s ohněm. Už šířící síla nemilosrdného slunce, které ničivým vedrem a suchem hubí vše živé, je prvním náznakem Elijášova sepjetí s ohnivým živlem. Prorok kromě toho svolává na hoře Karmelu oheň z nebe jako důkaz pravého Boha při sporu s Baalovými kněžskými. Oheň bez problému stráví nejen obětované dobytce, ale i celý kamenný oltář, zeminu kolem a vysaje mnoho věder vody, jež byla předem na Elijášův rozkaz vylita na připravený oltář. V tomto vrcholném veřejném Božím zjevení je nejen nebe a oběť stravována ohněm, ale oheň se zmocňuje i země, vody a kamene. Nakonec i dohra celého ordálu (Božího soudu), totiž rituální poprava svědků lidu – 450ti Baalových pohanských proroků a kněží, je jakýmsi ničivým ohnivým vyvrcholením očisty nevěrného národa.

Nakonec i závěr Elijášova pozemského života je ve znamení ohnivého živlu. Prorok je před očima svého žáka Eliši uchvácen do nebe uprostřed ohnivých plamenů. Elijáš ve svém zanícení pro Boha, jeho čest a jeho pravdu, hoří jako plamen nekompromisně ničící každou lež, lhostejnost a nevěru, jako oheň svým kázáním i svými skutky bolestně očišťuje vlašnost, nedostatek věrnosti a lásky k Bohu svých soudobých bližních, tonoucích ve zmatku nejasnosti náboženského vyznání a ve strachu před násilnou politickou mocí, která ke svým záměrům využívá překrouceného a rozmělněného náboženství. Vždyť jak lépe ovládat lidi a držet je v šachu strachu před trestem, nežli skrze zneužití náboženské víry. Oheň je tedy nejtrefnějším vyjádřením nejen Elijášovy povahy, ale především blahodárné očišťující síly jeho ryzí víry. Přímocí, ryzost, plná angažovanost, aktivní nadšení pro Boží věc, - to je i pro nás nesmrtelné svědectví Elijášova příkladu.